

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014838
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120014838.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného I. O., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2022 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/89/2020 zo dňa 27. septembra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/89/2020 zo dňa 27. 09. 2021 bol obžalovaný I. O. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv/61/20/6601 zo dňa 18. 12. 2020, ktorá mu kládla za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od mesiaca september 2018 do dňa 04. 02. 2020 v obci P. na ul. L.. V. K. XXX/XX, okres J. J. v tam nachádzajúcom sa rodinnom dome, psychicky týral a fyzicky napádal svoju manželku T. O. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., L.. V. K. XXX/XX, okres J. J., s ktorou žil v spoločnej domácnosti na adrese trvalého bydliska tak, že jej neustále vulgárne nadával a ponižoval ju so slovami, že je „piča sprostá vyjebaná, že je ako mater kurvisko“, často ju fyzicky napádal tým spôsobom, že jej otvorenou dlaňou dával facky, ťahal ju za vlasy, v dôsledku čoho jej spôsoboval niekoľkodňovú bolesť hlavy, rukou ju udieral po zadku, po ruke, taktiež ju chytil pod krk, rôzne ju obmedzoval v bežnom spôsobe života a zakazoval jej pozerať televízor, kde naposledy vo večerných hodinách dňa XX. XX. 2020 v čase o 23:30 h v rodinnom dome na adrese trvalého bydliska v stave opitosti vošiel do izby, kde spala a začal jej do očí svietiť svetlom z mobilného telefónu, následne z nej strhol prikrývku a začal ju štipať do boku, chytil ju za ruky a vytiahol z postele, kde ona z obavy pred ním ušla z izby smerom dolu do kúpeľne, kde sa zavrela, kde prišiel za ňou a pokúšal sa vytlačiť dvere na kúpeľni, kedy sa snažila privolať pomoc tak, že zubnou kefkou búchala o radiátor, no kefkou jej vyrazil z ruky a dlaňou jej dal facku na ľavú časť tváre, potom od dverí odišiel a vtedy vybehla z domu von, kde zavolala políciu, čím manželke T. O. C. vážne ohrozoval psychické zdravie, používaním hrubých a neslušných vulgarizmov spôsoboval nadmerný stres a fyzicky ju napádal, v dôsledku čoho bola u nej diagnostikovaná zmiešaná úzkostná a depresívna porucha, teda jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní intervenujúci prokurátor, ktoré neskôr písomne odôvodnila podaním zo dňa 21. 12. 2021 v podstate tým, že súd v odôvodnení rozsudku poukázal na výpoveď obžalovaného, ktorý poprel spáchanie skutku uvedeného v

obžalobe, priznal síce, že medzi ním a manželkou boli nezhody, pre ktoré jej občas vulgárne nadával, avšak poprel, že by sa manželke vyhráždil. Dodal, že nadávky medzi manželmi boli vzájomné. Taktiež poprel, že by manželku fyzicky napádal. Skutočnosť, že manželke dal občas facku, alebo že ju chytil pod krk, nepredstavuje podľa obžalovaného fyzický útok. Poškodená sa na hlavnom pojednávaní pridržiava výpovedí uskutočnených v prípravnom konaní. Z manželovho konania mala problémy, musela brať antidepresíva. V konaní pred súdom bola vypočutá aj E. C., matka poškodenej, ktorá sa však nevedela bližšie vyjadriť k životu jej dcéry. Vypočutá bola aj svedkyňa W. K., ktorá uviedla, že o živote poškodenej a jej ťažkostiach s manželom vie len prostredníctvom jej telefonátov. Raz však bola prítomná pri incidente, ktorý sa odohral v parku, kde obžalovaný kričal na poškodenú. Ďalej uviedol, že súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že výpoveď poškodenej nebola konzistentná a jej výpoveď pred súdom bola iná, ako jej výpoveď v prípravnom konaní. Podľa súdu obžaloba vychádzala iba z výpovede poškodenej, kde iný dôkaz priamo nepreukazoval spáchanie trestného činu obžalovaným. Podľa jeho názoru však bolo preukázané, že došlo k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, ktorý je trestným činom a tento spáchal obžalovaný. Poukázal na závery znaleckého posudku č. 8/2020 G.. C. J., z ktorých vyplýva, že motiváciou poškodenej nebolo ublíženie obžalovanému prostredníctvom trestného stíhania. Znalkyňa označila poškodenú ako silnú osobnosť, čo práve zabránilo u poškodenej vzniku príznakov typických pre posttraumatickú poruchu. Aj napriek uvedenému znalkyňa konštatovala, že sa u poškodenej vyskytujú príznaky posttraumatickej stresovej poruchy v podobe prežívania bezmocnosti a snahou získať pomoc z vonku, s následnou nadmernou ostražitosťou a obavou z ohrozenia. Znalkyňa C.. O. B. v záveroch znaleckého posudku č. 68/2020 uviedla, že u poškodenej nebola zistená duševná porucha, ktorá by mala vplyv na jej schopnosť správne vnímať a vypovedať. Poškodená bola dňa 26. 09. 2018 vyšetrená na psychiatrickej ambulancii so záverom zmiešaná úzkostne depresívna porucha a adaptačná porucha. Skutočnosť, že obžalovaný neprikladá svojmu konaniu vážnosť, preukazuje aj jeho postoj, ktorý prezentoval na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že facku poškodenej a jej chytenie za vlasy nepovažuje za fyzický útok na poškodenú. Podľa jeho názoru uvedené konanie obžalovaného nie je možné považovať za bežné manželské nezhody, ako to naznačil okresný súd v odôvodnení rozsudku, pretože konaním obžalovaného boli poškodenej spôsobené psychické problémy. Má za to, že v priebehu konania bolo zadovážené dostatočné množstvo dôkazov, ktoré preukazovali, že došlo k spáchaniu trestného činu a ten spáchal obžalovaný tak, ako to bolo uvedené v podanej obžalobe. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 07. 01. 2022, v ktorom v podstate uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne aj právne správny, pretože súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z dôkaznej situácie, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní. Oproti dôkaznej situácii z prípravného konania na hlavnom pojednávaní došlo k vážnym zmenám v prospech obžalovaného, a to najmä vykonaním výsluchu poškodenej, ale aj výsluchov svedkov. Stručne popísal výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania, a potom je zrejmé, že keď išlo o vzájomné hádky, v ktorých boli aktívnymi ako obžalovaný, tak aj poškodená, keď si veľmi aktívne vzájomne vulgárne nadávali, sa nedá hovoriť o trestnom čine týrania. Pokiaľ sa porovnajú jednotlivé charakteristiky týranej ženy s tým, čo vyšlo z vykonaného dokazovania o poškodenej, tak je zrejmé, že poškodená z role týranej ženy úplne vypadáva, čo vyplýva aj z výpovedí svedkov C. E., I. E., C. G., E. O., G. O., C.. I., a dokonca aj E. C., matky poškodenej. Ďalej poukázal na znalecký posudok č. 68/2020 MUDr. O. B., ktorá konštatovala u poškodenej abúzus alkoholu a u poškodenej nezistila syndróm týranej osoby, pretože kritériá potvrdzujúce syndróm týranej osoby - pretrvávajúca väzba k agresorovi, zatajovanie týrania a zotrvávanie s ním vo vzťahu, ospravedlňovanie jeho správania, bezmocnosť, strata pocitu vlastnej hodnoty, bagatelizovanie následkov a zranení, opätovné návraty k násilníkovi u poškodenej neboli splnené. Znalkyňa tiež konštatovala, že u poškodenej neboli zistené známky psychotraumatizácie a rovnako, že následky fyzického, ani psychického týrania u poškodenej neboli zistené. Zo záverov znaleckého dokazovania nevyplývalo, že by poškodená v partnerskom spoluzití s obžalovaným zažívala psychické utrpenie, neznesiteľné príkorie, veľké trápenie, súženie, muky spôsobované konaním obžalovaného. Naopak, poškodená dokázala vo vzájomných interakciách s obžalovaným odolávať, vzdorovať, priečiť sa mu a opätovať mu jeho konanie. Poškodená sa ani psychicky nepoddávala, odolávala situáciám, ktoré vzišli zo vzájomných interakcií s obžalovaným počas ich spoluzitia. Záverom uviedol, že všetky dielčie útoky, ktoré sú popísané v obžalobe, nemožno posúdiť ako zásah do trestným zákonom chráneného objektu, pretože z celého dokazovania na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý je stíhaný. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pretože nebolo dokazovaním preukázané, že boli zo strany

obžalovaného naplnené znaky žalovaného trestného činu. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 26. 07. 2022 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas a písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania, na ktoré v plnom rozsahu poukázal, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného v rámci verejného zasadnutia uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora a navrhla, aby krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku vyčerpávajúcím spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a prípadného trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, najmä vo vzťahu k výroku o vine. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 7 - 12), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na odvolacie dôvody okresného prokurátora, krajský súd konštatuje, že na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka - poškodeného k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na

výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je.

V kontexte vyššie uvedeného vyznieva aj výpoveď poškodenej T. O. C. z prípravného konania, ale najmä z hlavného pojednávania. V rámci nej už neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali spáchanie skutku obžalovaným tak, ako je uvedený v podanej obžalobe. Tento dôkaz však krajský súd z rovnakých dôvodov ako okresný súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Výpovede poškodenej vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie, vyzneli v ich súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo. Okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania, ktorú uviedol aj obžalovaný v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora, a ktorá v celom kontexte trestného stíhania vyznela v prospech obžalovaného.

V tejto súvislosti krajský súd ďalej uvádza, že ani ostatné vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní nepreukázali spáchanie skutku obžalovaným. Prokurátor v rámci podaného odvolania upriamil pozornosť na znalecký posudok č. 68/2020 MUDr. O. B., z ktorého ale vyplýva, že kritériá potvrdzujúce syndróm týranej osoby - pretrvávajúca väzba k agresorovi, zatajovanie týrania a zotrvávanie s ním vo vzťahu, ospravedlňovanie jeho správania, bezmocnosť, strata pocitu vlastnej hodnoty, bagatelizovanie následkov a zranení, opätovné návraty k násilníkovi, neboli u poškodenej zistené. Poškodená bola síce dňa 26. 09. 2018 vyšetrená na psychiatrickej ambulancii so záverom zmiešaná úzkostne depresívna porucha a adaptačná porucha, avšak na žiadne ďalšie kontroly alebo vyšetrenia sa už nedostavila. Na základe uvedeného potom nie je možné prijať záver o tom, že konanie obžalovaného spôsobilo poškodenej psychické problémy, ako to tvrdil okresný prokurátor v podanom odvolaní. Taktiež žiadny z vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní nepotvrdil, že by sa obžalovaný vo vzťahu k poškodenej správal takým spôsobom, ako je to uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby, alebo že by sa im poškodená akýmkoľvek spôsobom sťažovala na obžalovaného. Po takto vykonanom dokazovaní potom okresný súd dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom.

Záverom je teda možné zhrnúť, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodenej ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Aj oslobodenie obžalovaného spod obžaloby je zákonným rozhodnutím v prípade, ak prokurátor, ktorý zastupuje obžalobu, neunesie dôkazné bremeno. Preto okresný súd v tomto prípade, rešpektujúc zásadu in dubio pro reo, nemal inú možnosť, ako oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.